

Barraca de Can Julià

Castellfollit del Boix

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Solana de Can Julià. Oest de Grevalosa
Emplaçament	El camí que va de la Font de Regordosa a Cal Marquet, passat la Peça. A peu de camí a la dreta
Alçada:	646

Coordenades:

Latitud:	41.69881
Longitud:	1.63749
UTM Est (X):	386628
UTM Nord (Y):	4617233

Classificació

Número de fitxa	08059 - 101
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Restes d'enderroc
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08058A004090060000PZ
Autoria de la fitxa	Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa:	dl., 11/01/2021 - 13:34

Descripció

Barraca situada a peu del camí situada a la Solana de Can Julià. Es tracta d'una construcció de planta circular, d'1,90 m de diàmetre interior, realitzada amb la tècnica de la pedra seca. S'hi accedeix per un portal de llinda plana orientada al sud-est. La coberta, tot i presentar petits enderrocs, és en forma de falsa cúpula.

Història

Les barraques de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment al conreu de la vinya. A la comarca del Bages, a partir del segle XVIII, el conreu de la vinya esdevindrà una de les principals fonts econòmiques i de desenvolupament de la zona. L'arribada de la fil·loxera a la vinya francesa va provocar un augment de la demanda de vins a Catalunya ocasionant que molts pagesos plantessin vinya a les zones més muntanyoses i de difícil accés, augmentant la construcció d'aquest tipus d'edificacions. Les barraques estan construïdes amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utillatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge.

Bibliografia

PLANS, J. (2009): Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Ajuntament de Bellpuig. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona.

SOLER, J. (1994): Les barraques de vinya. Les construccions de pedra seca a la comarca del Bages. Editorial quaderns. Manresa.

